

Így élünk...

Programunk az egység.

CHIARA LUBICH

Még a második világháború alatt Olaszországban, Trentóban történt:
Az óvóhelyen gyertyafénynél olvastuk az evangéliumot. Egyik nap János evangéliumából olvastuk ezt a mondatot: „Legyenek mindnyájan egy”.

Azt mondtam: „Ez lesz a programunk: azért élünk a világban, hogy mindenki egy legyen”.

Az evangéliumnak ezért az oldaláért születtünk, hogy elvigyük az egységet a világba, egységet Istennel és egységet minden emberrel.

De hogyan lehetséges egységet vinni valahová? Megértettük: kölcsönösen kell szeretnünk egymást, hogy Jézus jelen lehessen közöttünk.

S mivel Ő valóban közöttünk volt, egy korábban soha nem tapasztalt örömet éreztünk, új békét és lelkesedést; az ő fényét, mely utat mutat.

Mivel Jézus közöttünk volt, az emberek megtértek körülöttünk, vagy újra hinni kezdtek ugyanazzal a hittel, amivel mi is hittünk; életkortól, társadalmi helyzettől vagy hivatástól függetlenül.

Jézus álma, amit az Atyától kért halála előtt, kezdett megvalósulni: „Atyám, legyenek mindnyájan egy”.

AZ ÉLET IGÉJE | 11

„Legyenek mindnyájan egy”
(Jn 17, 21)

Jézus utolsó imájában ünnepélyesen fordul az Atyához. Azt kéri tőle, ami leginkább a szívében fekszik. Isten ugyanis azért teremtette az emberiséget, hogy az Ő családja legyen, szeretné megosztani velünk minden gazdagságát és a maga isteni életét.

Minden család magán hordozza a szülők vonásait. Ez Isten családjára is igaz.

Az emberiséget a teremtéskor saját képére és hasonlatosságára alakította, beleoltotta saját képességét a kapcsolatba, hogy minden teremtmény ön maga kölcsönös odaajándékozásában élhessen.

Így maga az Atya és a Fiú között létező egység a mi modellünk is, hogy éljünk.

Vajon mivel járulhatunk hozzá Jézus e kérésének beteljesedéséhez?

Mindenekelőtt azzal, hogy magunkévá tesszük. Kölcsönadhatjuk Jézusnak az ajkunkat és a szívünket, hogy továbbra is ezekkel a szavakkal fordulhasson az Atyához, és minden nap bizalommal ismételhessen meg ezt az imát. Ha ez Isten álma, akkor ez legyen a mi álmunk is.

Időről időre, minden döntés, minden választás, minden tett előtt tegyük fel a kérdést, hogy ez az egység építését szolgálja-e, a legjobb választásunk-e ez az egység szempontjából?

Végül oda kellene sietnünk, ahol legnyilvánvalóbb az egység hiánya, és magunkra venni ezeket a helyzeteket, mint Jézus.

{ Megpróbálom mindennap megvalósítani Jézus álmát: az egységet. }

Legyen az családi viszály vagy nézeteltérés az ismerősök között, feszültség a szomszédokkal vagy ellentét a munkahelyen, plébánián, esetleg az egyházak között. Ne meneküljünk el onnan, ahol békétlenség uralkodik vagy meg nem értés, ne legyünk közömbösek, **hanem vigyük oda a meghallgatásban, figyelmességben megnyilvánuló szeretetet, mely osztani tud a széthúzásból születő fájdalomban.**

Mindenekfelett pedig éljünk egységben mindazokkal, akiknek Jézussal azonos az ideáljuk, akik vele együtt kérik az egységet, **örüljünk jobban annak, ami kevésbé tökéletes, de egységben van, mint annak, ami tökéletesebb, de nincs egységben.**

{ Hová vihetek egységet? A családba, az iskolába, a barátaim közé. }

